

1.Sygn. akt II K 32/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2021 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie Wydział II Karny

w składzie :

Przewodniczący: Sędzia SO Dominik Bogacz

Ławnicy: Iwona Borysiuk, Tomasz Bitner

Protokolant: Edyta Wagner

w obecności oskarżyciela publicznego: prokuratora Jana Długosza z Prokuratury Rejonowej(...)

po rozpoznaniu w dniach: 5 maja 2021 r., 9 czerwca 2021 r. i 25 sierpnia 2021 r.

sprawy

1. N. Ż.

syna M. i A. z domu R.

urodz. (...) w T.

2. M. T.

syna A. i E. z domu Ł.

urodz. (...) w Ś.

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 10 grudnia 2020 r. w C. działając wspólnie i w porozumieniu poprzez groźbę użycia przemocy i jej użycie w postaci uderzenia w twarz i przewrócenia na ziemię pokrzywdzonego D. P. usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia należących do pokrzywdzonego telefonu komórkowego, kluczy, butów i portfela, ale zamierzonego celu nie osiągnęli z powodu interwencji innych osób,

tj. o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k.

a ponadto N. Ż. o to, że:

II. w dniu 9 grudnia 2020 r. w C. działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi mężczyznami, bijąc G. H. pałkami bejsbolowymi doprowadził go do stanu bezbronności, po czym zabrał na jego szkodę w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie (...) zł, telefon komórkowy (...) i dwa dekodery telewizyjne na łączną kwotę (...) zł, a także spowodował u G. H. ciężkie obrażenia ciała w postaci złamania ręki, złamania żebra, rozerwania pęcherzyka żółciowego z zapaleniem otrzewnej i ogólnych potłuczeń stanowiące chorobę realnie zagrażającą życiu,

tj. o przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

orzeka:

1. oskarżonych N. Ż. i M. T. uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im czynu, opisanego w pkt I części wstępnej wyroku przyjmując, że stanowi on przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 280 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. w związku z art. 280 § 1 k.k. wymierza każdemu z oskarżonych karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. oskarżonego N. Ż. w ramach czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku uznaje za winnego tego, że w dniu 9 grudnia 2020 roku w C., działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi nieustalonymi mężczyznami, poprzez bicie G. H. pałką po całym ciele spowodował u niego obrażenia ciała w postaci powierzchownej rany tłuczonej głowy okolicy ciemieniowej lewej, wieloodłamowego złamania żebra X po stronie lewej, krwiaka lewej jamy opłucnowej, rozerwania pęcherzyka żółciowego z rozlanym żółciowym zapaleniem otrzewnej, stłuczenia nerki prawej z krwiakiem przestrzeni zaotrzewnowej po stronie prawej, złamania nasady dalszej lewej kości łokciowej, stłuczenia barku lewego, które to obrażenia stanowiły ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu oraz zabrał na jego szkodę w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie(...)zł, telefon komórkowy marki S. i dwa dekodery telewizyjne o łącznej wartości(...) złotych, to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. i art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 2 k.k. w związku z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądza od oskarżonego N. Ż. na rzecz pokrzywdzonego G. H. kwotę (...) (...) złotych tytułem odszkodowania oraz kwotę (...) ((...)) złotych tytułem zadośćuczynienia w związku z czynem przypisanym oskarżonemu w pkt 2 wyroku;

4. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonego N. Ż. w pkt 1 i 2 wyroku kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu N. Ż. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 grudnia 2020 roku godz. 20.30 do dnia 11 grudnia 2020 roku godz. 16.20 i od dnia 18 stycznia 2021 roku godz. 20:00 do dnia 8 września 2021 roku oraz na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu M. T. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 10 grudnia 2020 roku godz. 20.30 do dnia 11 grudnia 2020 roku godz. 16.20 przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

6. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca oskarżonemu N. Ż. dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr (...)1 oraz zwraca oskarżonemu M. T. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych i śladów kryminalistycznych nr (...)

7. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Iwona Borysiuk SSO Dominik Bogacz Tomasz Bitner

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 32/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może			

<p>ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	N. Ż., M. T.	W dniu 10 grudnia 2020 r. w C. działając wspólnie i w porozumieniu poprzez groźbę użycia przemocy i jej użycie w postaci uderzenia w twarz i przewrócenia na ziemię pokrzywdzonego D. P. usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia należących do pokrzywdzonego telefonu komórkowego, kluczy, butów i portfela, ale zamierzonego celu nie osiągnęli z powodu interwencji innych osób.	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 10 grudnia 2020 r. oskarżeni N. Ż. i M. T. spożywali alkoholu w M. w domu M. T.. Około godziny (...) wybrali się z M. do C. na imprezę u znajomych. Razem z nimi pojechał A. W., który był kierowcą. W trakcie podróży oskarżeni wypili w samochodzie (...) J.. Po przyjeździe do C. A. W. zaparkował samochód na parkingu sklepu (...) przy (...). A. W. poszedł do sklepu zrobić zakupy, a N. Ż. i M. T. wysiedli z samochodu zapalić papierosy. Oskarżeni zobaczyli na terenie parkingu grupę młodych chłopców, wśród których był pokrzywdzony D. P. (urodzony (...)). Oskarżeni podbiegli do tych chłopców. Wszyscy ci chłopcy uciekli za wyjątkiem D. P.. Obaj oskarżeni krzyczeli do D. P., że ma zostać na miejscu. Pokrzywdzony był bardzo wystraszony, usiadł na chodniku i prosił oskarżonych, żeby go nie bili. Oskarżeni kazali pokrzywdzonemu wstać, a gdy ten wstał N. Ż. odepchnął go tak, że pokrzywdzony się przewrócił. Oskarżony M. T. zażądał od pokrzywdzonego oddania telefonu komórkowego i wszystkiego co ma. Pokrzywdzony podał</p>	częściowo wyjaśnienia N. Ż.	173-175, 186, 365v-366v	

oskarżonym swój telefon, a oni obejrzeli go i mu go oddali. Obaj oskarżeni grozili pokrzywdzonemu, że go pobiją. Oskarżony T. uderzył pokrzywdzonego w twarz z otwartej ręki, o oskarżony (...) sprawdzał co pokrzywdzony ma w kieszeniach.

W tym samym czasie koledzy pokrzywdzonego D. P. którzy uciekli na początku z miejsca zdarzenia pobiegli do sklepu (...), gdzie o całym zdarzeniu powiadomili jego pracowników. Pracownicy sklepu: R. K., R. C., A. L. i M. M. (2) wybiegli ze sklepu sprawdzić co się dzieje. W nieoświetlonym zaułku z tyłu sklepu zobaczyli leżącą na ziemi jedną osobę, pochylającą się nad nią drugą i stojącą w pobliżu trzecią. Leżącym na ziemi był D. P., pochylał się nad nim oskarżony M. T., a oskarżony N. Ż. stał w pobliżu. Pracownicy sklepu zaczęli biec w tamtą stronę krzycząc i wtedy N. Ż. uciekł z parkingu. M. T. został na miejscu. Pracownicy sklepu po podejściu bliżej zauważyli, że pokrzywdzony miał częściowo ściągniętą kurtkę. M. T. tłumaczył pracownikom sklepu (...), że nic pokrzywdzonemu nie zrobili. Po chwili na miejsce zdarzenia wrócił N. Ż., który również tłumaczył, że nic nie zrobili. Na miejsce wezwano funkcjonariuszy

Policji, którzy zatrzymali oskarżonych oraz pogotowie ratunkowe, które udzieliło pomocy pokrzywdzonemu. Oskarżonych poddano badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem: N. Ż. (...), a M. T.(...)			
częściowo wyjaśnienia M. T.	167-169, 181-182, 366v-367		
zeznania A. P.	117-118, 391v-392		
zeznania R. K.	146-147, 392-392v		
zeznania M. M. (2)	150-151, 393-393v		
zeznania R. C.	163-164, 393v-394		
zeznania A. L.	154-155, 411v-412		
zeznania A. W.	412-412v		
protokół zatrzymania	124-125, 134-135,		
protokół badania	130, 132, 140, 142		
karta medycznych czynności ratunkowych	119		
1.1.2.	N. Ż.	W dniu 9 grudnia 2020 roku w C., działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma innymi nieustalonymi mężczyznami, poprzez bicie G. H. pałą po całym ciele spowodował u niego obrażenia ciała w postaci powierzchownej rany tłuczonej głowy okolicy	

		<p>ciemieniowej lewej, wieloodłamowego złamania żebra X po stronie lewej, krwiaka lewej jamy opłucnowej, rozerwania pęcherzyka żółciowego z rozlanym żółciowym zapaleniem otrzewnej, stłuczenia nerki prawej z krwiakiem przestrzeni zaotrzewnowej po stronie prawej, złamania nasady dalszej lewej kości łokciowej, stłuczenia barku lewego, które to obrażenia stanowiły ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu oraz zabrał na jego szkodę w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie (...) zł, telefon komórkowy marki S. i dwa (...) o łącznej wartości(...)złoty</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Pokrzywdzony G. H. mieszka w C. razem ze swoją konkubiną A. Ż.. W dniu 9 grudnia 2020 r. około godziny (...)jego konkubina poszła do sklepu i pokrzywdzony został sam w domu. Był w stanie nietrzeźwości, bo od rana spożywał alkohol, wypijając około (...)wódki. Po około 20 minutach po wyjściu pokrzywdzonej G. H. usłyszał dzwonek do drzwi wejściowych. Podeszedł do drzwi i wyrzał przez wizjer. Zobaczył przed</p>	<p>zeznania G. H.</p>	<p>4-5, 367-368</p>	

drzwiami oskarżonego N. Ż., który jest synem jego konkubiny. Pomyślał, że przyszedł on razem ze swoją matką i otworzył drzwi. Po otwarciu drzwi pokrzywdzony zauważył dwóch nieustalonych mężczyzn, którzy mieli na głowie kominiarki a na rękach rękawiczki oraz wiedzianego wcześniej przez wizjer N. Ż., który właśnie zakładał kominiarkę. Wszyscy trzej mieli ze sobą pałki. Napastnicy wpełnęli pokrzywdzonego do wnętrza mieszkania i weszli za nim do środka. Jeden z nich uderzył go pałką w wyniku czego pokrzywdzony przewrócił się. Wszyscy zaczęli go bić pałkami. W pewnym momencie oskarżony (...) powiedział do pozostałych mężczyzn, żeby zabrali telefony i szukali pieniędzy. Dwóch napastników zaczęło przeszukiwać mieszkanie pokrzywdzonego, a oskarżony (...) nadal go bił. Gdy jeden z nieustalonych mężczyzn powiedział do N. Ż., żeby zostawił pokrzywdzonego, bo ma już dość to N. Ż. odpowiedział "to za mamusię" i dalej bił pokrzywdzonego pałką. W tym czasie pozostali znaleźli w mieszkaniu pokrzywdzonego pieniądze w kwocie (...) zł, telefon komórkowy marki S. i dwa dekodery telewizyjne o łącznej wartości (...) zł. Oskarżony

N. Ż. i pozostali nieustaleni napastnicy zabrali to wszystko i uciekli z mieszkania. Pokrzywdzony wyczołgał się na klatkę schodową wzywając pomocy. Nie zobaczył nikogo, ale jeden z sąsiadów wezwał policję. Przybyli na miejsce policjanci wezwali karetkę pogotowia, która zabrała pokrzywdzonego do szpitala.

W wyniku zdarzenia pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci powierzchownej rany tłuczonej głowy okolicy ciemieniowej lewej, wieloodłamowego złamania żebra X po stronie lewej, krwiaka lewej jamy opłucnowej, rozerwania pęcherzyka żółciowego z rozlanym żółciowym zapaleniem otrzewnej, stłuczenia nerki prawej z krwiakiem przestrzeni zaotrzewnowej po stronie prawej, złamania nasady dalszej lewej kości łokciowej, stłuczenia barku lewego, które to obrażenia stanowiły ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu.

dokumentacja lekarska	12-23	
zeznania S. K.	43-44	
zeznania J. G.	79	

opinia sądowo-lekarska	56		
częściowo zeznania A. Ż.	34-35, 368-368v		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	N. Ż., M. T.	pkt 1 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
N. przez oskarżonych usiłowania rozboju na małoletnim pokrzywdzonym D. P., a jedynie grożenie mu.	częściowo wyjaśnienia N. Ż.	365v-366v	
częściowo wyjaśnienia M. T.	366v-367		
1.2.2.	N. Ż.	pkt 2 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
N. przez oskarżonego przestępstwa na szkodę G. H..	wyjaśnienia N. Ż.	90-91, 94-95, 365v-366v	
2. Ocena DOWODÓW			

Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	częściowo wyjaśnienia N. Ż.	<p>W postępowaniu przygotowawczym oskarżony nie przyznał się do popełnienia tego czynu. Wyjaśnił, że przyjechał z A. W. i M. T. do sklepu (...) w C. oraz że razem z M. T. postanowili nastraszyć znajdującą się tam grupę dzieci. Większość z nich uciekła, ale jeden chłopiec został. Oskarżony wyjaśnił również, że chłopiec ten pół leżał na krawężniku, ale nie wie jak to się stało. Obaj z M. T. grozili mu. Chłopiec ten dawał im swój telefon, ale go nie chcieli. Oskarżony wskazał, że nie uderzył tego chłopca, ani nie przeszukiwał mu kieszeni. Później zauważył zbliżających się pracowników sklepu, wystraszył się i uciekł, ale postanowił wrócić. Podtrzymał te wyjaśnienia w toku kolejnego przesłuchania. W postępowaniu przed Sądem oskarżony również nie przyznał się do popełnienia tego czynu, złożył wyjaśnienia zbieżne ze złożonymi poprzednio. Potwierdził, że grozili chłopcu, że nie chcieli od niego telefonu oraz wyjaśnił, że nie widział aby M. T. go uderzył. W</p>	

		<p>ocenie Sądu wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego odnośnie tego że był na miejscu zdarzenia, że groził będącemu tam chłopcu, a następnie został zatrzymany przez pracowników sklepu, bo są to okoliczności niekwestionowane w toku postępowania.</p>
<p>częściowo wyjaśnienia M. T.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego z postępowania przygotowawczego. W pierwszych wyjaśnieniach oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i opisał jego przebieg w sposób zbieżny z ustalonym przez Sąd stanem faktyczny, a przesłuchiwany po raz drugi potwierdził te wyjaśnienia. W ocenie Sądu wyjaśnienia te są szczere i znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków uznanych przez Sąd za wiarygodnych.</p>	
<p>zeznania A. P.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania matki pokrzywdzonego, bo były one szczere, logiczne i zgodnie z zeznaniami pozostałych świadków. Nie była ona zresztą świadkiem zdarzenia, przedstawiła jedynie to co opowiedział jej syn. Wskazała przy tym, że był on bardzo wystraszony, wręcz spanikowany i mówił, że był bity przez napastników, którzy zażądali od niego najpierw</p>	

	<p>telefonu, a potem innych posiadanych rzeczy.</p>	
<p>zeznania R. K., M. M. (2), R. C. i A. L.,</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania pracowników sklepu L. bo były one szczerze, zgodne, logiczne i wzajemnie się uzupełniające.</p> <p>Świadkowie w taki sam sposób przedstawili jak wyglądała ich interwencja na parkingu, nie mieli żadnych podstaw do świadomego i celowego składania zeznań na niekorzyść oskarżonych i brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania ich zeznań.</p>	
<p>zeznania A. W.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, przy czym dotyczyły one okoliczności bezspornych w toku postępowania. Świadek nie widział bowiem zdarzenia z udziałem oskarżonych i pokrzywdzonego na parkingu sklepu. Potwierdził natomiast że pracownicy L. zareagowali na prośbę kolegów pokrzywdzonego, co koresponduje z zeznaniami tych pracowników.</p>	
<p>karta medycznych czynności ratunkowych</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne protokoły i dokumenty załączone do akt sprawy i ujawnione w toku postępowania, nie znajdując podstaw do kwestionowania ich</p>	

	autentyczności wiarygodności.	i	
1.1.2	zeznania G. H.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania pokrzywdzonego. G. H. w toku całego postępowania konsekwentnie wskazywał, że jednym z napastników był oskarżony N. Ż.. Brak jest podstaw do podważania tych zeznań. Pokrzywdzony zna oskarżonego (...), który jest synem jego konkubiny i nie miał żadnych powodów żeby celowo oskarżać go o popełnienie przestępstwa na swoją szkodę. Pokrzywdzony nie kwestionował tego, że był tego dnia pod działaniem alkoholu, ale okoliczność ta nie podważa wiarygodności jego zeznań. Przekonujące są jego twierdzenia, że otworzył drzwi właśnie dlatego, że rozpoznał przez wizjer N. Ż. i pomyślał, że przyszedł on razem z matką. Słyszał również, jak N. Ż. w trakcie bicia go powiedział do innego napastnika, że to za mamusię. Sam przebieg zdarzenia opisany przez pokrzywdzonego znajduje potwierdzenie w opisie jego obrażeń wskazanych w opinii sądowo-lekarskiej. Pokrzywdzony rozbieżnie wskazuje jedynie narzędzia, którymi posługiwali się napastnicy raz nazywając je kijami bejsbolowymi a raz pałkami teleskopowymi.	

		Wskazał przy tym, że wydaje mu się że to były pałki teleskopowe. Oczywistym jest, że pokrzywdzony nie miał możliwości przyjrzenia się czym posługiwali się napastnicy, ale charakter doznanych przez niego obrażeń wskazuje, że były to twarde i sztywne pałki, a nie stosunkowo cienkie i elastyczne pałki teleskopowe.
zeznania J. G. i S. K.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania tych świadków. Świadców zgodnie przedstawili w swoich zeznaniach, że słyszeli odgłosy z mieszkania pokrzywdzonego, a później widzieli przyjazd policji i pogotowia, co koresponduje z zeznaniami samego pokrzywdzonego. Świadek K. potwierdził, że to on zawiadomił policję, a świadek G. widział dwóch uciekających napastników, ale widział ich z drugiego piętra, od tyłu i po ciemku i nie byłoby w stanie ich rozpoznać. Samo to, że świadek widział dwóch uciekających mężczyzn nie pozostaje w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego, że napastników było trzech, bo mogli się oni rozdzielić. Świadców nie wiedzieli natomiast samego zdarzenia.	
opinia sądowo-lekarska	Sąd podzielił w całości wnioski wynikające z	

	<p>opinii sądowo-lekarskiej, gdyż została ona sporządzona przez upoważniony do tego podmiot, w sposób rzetelny i precyzyjnie odpowiada na wszystkie postawione pytania.</p>	
<p>dokumentacja lekarska</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodną dokumentację lekarską pokrzywdzonego, nie znajdując podstaw do jej kwestionowania. W szczególności z dokumentacji tej nie wynika, że pokrzywdzony miał(...) zawartości alkoholu, na co wskazywała w swoich zeznaniach A. Ż..</p>	
<p>częściowo zeznania A. Ż.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka odnośnie tego, że G. H. został pobity, a mieszkanie splądrowane, bo znajduje to potwierdzenie w zeznaniach samego pokrzywdzonego. Świadek zeznała również, że G. H. powiedział jej, że było trzech napastników i jednym z nich był N., co znajduje potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonego. Świadek potwierdziła również, że była taka sytuacja, że N. Ż. miał do pokrzywdzonego pretensje i związek z nią i że na odpuście rok wcześniej doszło między nimi do kłótni, ale nie było żadnej bójki bo zostali rozdzieleni.</p>	

<p>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.2.1</p>	<p>częściowo wyjaśnienia N. Ż.</p>	<p>Sąd nie dał wiary pozostałym wyjaśnieniom N. Ż.. Wyjaśnienia te pozostają w sprzeczności nie tylko z zeznaniami świadków, ale także z wyjaśnieniami M. T. złożonymi w postępowaniu przygotowawczym i częściowo tymi złożonymi przed sądem. W ocenie Sądu w swoich wyjaśnieniach oskarżony bagatelizował całe zdarzenia i starał się je przedstawić w taki sposób, żeby nie było traktowane jak rozbój. W swoich wyjaśnieniach wskazał przy tym, że źle to wyglądało i dlatego uciekł z miejsca zdarzenia, a dopiero po chwili wrócił. Oznacza to, że oskarżony zdawał sobie sprawę z tego co zrobił, a jego wyjaśnienia były tylko próbą uniknięcia odpowiedzialności.</p>	
<p>częściowo wyjaśnienia M. T.</p>	<p>Sąd nie dał wiary tym wyjaśnieniom oskarżonego złożonym na rozprawie, w</p>		

których nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Oskarżony na rozprawie starał się przedstawić zdarzenie w jak najkorzystniejszym dla siebie świetle. W toku przesłuchania potwierdził jednak, że razem z N. Ż. grozili pokrzywdzonemu, że go uderzył oraz wskazał, że powiedzieli do niego "dawaj wszystko co masz". Już te wyjaśnienia z rozprawy przeczą jego pozostałym wyjaśnieniom wskazującym, że nie popełnili przestępstwa rozboju. Sam oskarżony nie umiał przy tym przekonująco wyjaśnić dlaczego przyznał się do popełnienia tego czynu w postępowaniu przygotowawczym. Wskazał bowiem, że przyznał się, bo nie wiedział, że to jest tak poważny zarzut jak rozbój. W ocenie Sądu te wyjaśnienia zmierzają jedynie do przedstawienia jego zachowania w jak najlepszym świetle i uniknięcia odpowiedzialności za przestępstwo rozboju i dlatego nie zasługują na uwzględnienie.

1.2.2

częściowo wyjaśnienia N. Ż.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że nie dopuścił się zarzucanego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym oskarżony nie przyznał się do tego czynu i wyjaśnił

		<p>jedynie, nie był w domu G. H. w grudniu 2020 r., nie pobił go i nic mu nie ukradł, został przez niego pomówiony, bo pokrzywdzony lubi wypić to może różne rzeczy opowiadać. W kolejnych wyjaśnieniach oskarżony wskazał, że nie pamięta gdzie wtedy był, nie miał powodów, żeby pokrzywdzonego bić i okradać, nie utrzymuje z pokrzywdzonym kontaktów. Od matki wiedział, że pokrzywdzony jest wybuchowy i od niej też dowiedział się o rozboju na H.. Z powodu sprawy o rozbój nie zgłaszał się na dozór, który miał w drugiej sprawie. W postępowaniu przed Sądem oskarżony również nie przyznał się do popełnienia tego czynu i odmówił składania w tym zakresie jakichkolwiek wyjaśnień.</p> <p>W ocenie Sądu te wyjaśnienia oskarżonego pozostają w sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego, który go rozpoznał i konsekwentnie wskazywał jako jednego z napastników.</p>	
<p>częściowo zeznania A. Ż.</p>	<p>Nie zasługują na wiarę zeznania świadka, że pokrzywdzony miał 4,5 promila alkoholu, bo nie wynika to z dokumentacji lekarskiej pokrzywdzonego, na którą świadek się powoływała. Nie ulega natomiast</p>		

	<p>wątpliwości, że pokrzywdzony był pod działaniem alkoholu w trakcie zdarzenia, bo wynika to z jego zeznań. Nie są wiarygodne zeznania świadka, że to nie N. Ż. napadł na pokrzywdzonego.</p> <p>Zeznania te są przy tym bardziej wyrazem wiary niż wiedzy świadka, bo A. Ż. nie widziała samego zdarzenia, nie widziała żadnego z napastników o czym sama zeznała, a jedynie uważała że nie mógł tego zrobić jej syn. Świadek jest przy tym osobą najbliższą dla oskarżonego i ma interes w tym, by składać zeznania dla niego korzystne.</p>		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2	N. Ż.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zdaniem Sądu w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie budzi wątpliwości, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu. Samo popełnienie			

przestępstwa na szkodę pokrzywdzonego G. H. nie było kwestionowane w toku postępowania. Linia obrony oskarżonego opierała się natomiast na założeniu, że to nie on dopuścił się tego przestępstwa. Nie ulega wątpliwości, że jedynym dowodem wskazującym na sprawstwo oskarżonego są zeznania pokrzywdzonego. Jak już wskazano wyżej pokrzywdzony przez całe postępowanie konsekwentnie wskazywał, że to właśnie oskarżony N. Ż. był jednym z napastników i Sąd uznał te zeznania za wiarygodne. Pokrzywdzony nie miał bowiem powodu do tego, by nieprawdziwie pomawiać oskarżonego o popełnienie przestępstwa na swoją szkodę. Zdaniem Sądu na wiarygodność pokrzywdzonego nie wpływa stan nietrzeźwości w jakim znajdował się w chwili zdarzenia, bo nie wyłączał on świadomości pokrzywdzonego i nie mógł być przeszkodą w rozpoznaniu napastnika, którego znał osobiście. Z drugiej strony oskarżony nie akceptował związku swojej matki z oskarżonym i doszło między nimi na tym tle do nieporozumienia, co wynika z zeznań A. Ż..

W ocenie Sądu prawidłowa jest kwalifikacja prawna czynu

przyjęta przez prokuratora w akcie oskarżenia. Charakter pałki używanej przez oskarżonego, a nazwanej przez pokrzywdzonego w pierwszych zeznaniach kijem bejsbolowym, uzasadnia zakwalifikowanie tego czynu jako rozboju kwalifikowanego z art. 280 § 2 k.k. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 9 stycznia 2014 r., II AKa 459/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 14 stycznia 1999 r., II AKa 210/98, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 14 października 1999 r., II AKa 246/99). Przedmiot używany przez oskarżonego nie został zabezpieczony w toku postępowania i nie mógł być poddany oględzinom, ale jak wskazano wyżej charakter obrażeń spowodowanych u pokrzywdzonego (w tym złamanie żebra i kości łokciowej oraz rozerwanie pęcherzyka żółciowego) nie mogło być spowodowane narzędziem innego rodzaju niż pałka zbliżona swoją postacią do pałki bejsbolowej.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a zwłaszcza zeznań pokrzywdzonego i opinii sądowo-lekarskiej wynika, że zamiarem oskarżonego był nie tylko zabór mienia, a

również, a nawet przede wszystkim, spowodowanie u pokrzywdzonego obrażeń ciała pokrzywdzonego.

Świadczą o tym słowa oskarżonego "to za mamusię" skierowane do nieustalonego napastnika, gdy ten zwrócił uwagę że pokrzywdzony ma już dość. Oskarżony zresztą przez cały czas bił pokrzywdzonego, gdy pozostali napastnicy plądrowali jego mieszkanie w poszukiwaniu pieniędzy i innych wartościowych rzeczy. Z opinii sądowo-lekarskiej wynika, że oskarżony swój cel osiągnął, bo spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała, określone przez biegłego lekarza jako realnie zagrażające życiu. Uzasadnia to przyjęcie kumulatywnej kwalifikacji z art. 156 § 1 pkt 2 k.k., bo tylko taka kwalifikacja w pełni oddaje zamiar oskarżonego. Brak było podstaw do kwalifikowania zachowania oskarżonego z art. 158 § 2 k.k. zamiast art. 156 § 1 pkt 2 k.k. bo przepis ten penalizuje nieumyślne następstwo spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w wyniku bójki lub pobicia, a jak wskazano spowodowanie takiego uszczerbku było objęte zamiarem oskarżonego (tak uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia

<p>6 czerwca 2019 r., IV KK 133/18).</p> <p>Nie ulega również wątpliwości, że oskarżony mimo młodego wieku jest osobą dorosłą, zdaje sobie sprawę z konsekwencji zachowanie niezgodnego z prawem, nie zachodzą wobec niego okoliczność wyłączające winę lub bezprawność czynu, a jego zachowanie uznać należy za zawinione.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	1	N. Ż., M. T.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W ocenie Sądu ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że oskarżeni dopuścili się zarzucanego im czynu. Wynika to nie tylko z zeznań świadków, uznanych przez Sąd za wiarygodnych, ale również z wyjaśnień samych oskarżonych, a przede wszystkim z wyjaśnień M. T.. W postępowaniu przygotowawczym wprost przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i opisał szczegółowo jego przebieg. W postępowaniu przed Sądem nie przyznał się co prawda do jego popełnienia, ale w</p>			

złożonych wyjaśnieniach potwierdził, że razem z N. Ż. nie tylko grozili pokrzywdzonemu, nie tylko stosowali przemoc w postaci uderzenia w twarz, ale również zażądali od niego oddania wszystkiego co ma. Potwierdził tym samym wyczerpanie wszystkich znamion przestępstwa rozboju.

Zdaniem Sądu oskarżeni dopuścili się przestępstwa rozboju w formie stadialnej usiłowania, przy czym do dokonania tego czynu nie doszło z uwagi na interwencję osób trzecich, a to pracowników sklepu L. na parkingu którego doszło do całego zdarzenia. Sąd uzupełnił kwalifikację prawną czynu w stosunku do tej przyjętej w akcie oskarżenia o art. 13 § 1 k.k. penalizującego usiłowanie popełnienia przestępstwa, którego na skutek przeoczenia zabrakło w kwalifikacji prawnej czynu, gdyż w opisie czynu prokurator prawidłowo wskazał, że było to przestępstwo usiłowania rozboju. Prokurator zauważył zresztą ten błąd i zmodyfikował kwalifikację prawną tego czynu przy odczytywaniu aktu oskarżenia.

W przypadku oskarżonych nie zachodzą żadne przesłanki wyłączające winę lub bezprawność czynu, oskarżeni zdawali

sobie sprawę z konsekwencji zachowania niezgodnego z prawem, a ich zachowanie uznać należy za zawinione.			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

M. T.	1	1	<p>Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze wszystkie dyrektywy i okoliczności wskazane w art. 53 k.k., ze szczególnym uwzględnieniem stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu. Jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze dotychczasową karalność oskarżonego oraz popełnienie przestępstwa na szkodę małoletniego. Jak okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze niewielki stopień przemocy stosowanej wobec pokrzywdzonego oraz okoliczność, że przypisane oskarżonemu przestępstwo nie przekroczyło fazy usiłowania. W ocenie Sądu orzeczona kara pozbawienia wolności, wymierzona w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, spełni cele stawiane karze przez ustawę, a w szczególności sprawi że oskarżony nie powróci na drogę przestępstwa.</p>
N. Ź.	1, 2, 4	1, 2, 4	<p>Wymierzając oskarżonemu kary za każde z przestępstw Sąd miał na uwadze wszystkie dyrektywy i okoliczności wskazane w art. 53 k.k., ze szczególnym uwzględnieniem stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu. Sąd</p>

miął również na uwadze że oskarżony jest młodociany i orzeczona kara ma mieć przede wszystkim na celu wychowanie oskarżonego, stosownie do treści art 54 § k.k. W żaden sposób nie oznacza to jednak, że musi to być kara łagodna, co dotyczy przede wszystkim kary wymierzonej oskarżonemu za drugie przypisane mu przestępstw.

Wymierzając oskarżonemu karę za pierwsze przestępstwo Sąd miał na uwadze, że zostało ono popełnione w formie stadialnej usiłowania, a stopień przemocy stosowany wobec pokrzywdzonego był niewielki. Jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę uprzednią karalność oskarżonego i to, że przestępstwo było popełnione na szkodę małoletniego.

Wymierzając karę za drugie przestępstwo Sąd miał na uwadze jako okoliczność obciążającą brutalny sposób działania i rodzaj odniesionych przez pokrzywdzonego obrażeń. Okoliczności te sprawiają, że cel wychowawczy kary przewidziany przez art 54 § k.k. może być osiągnięty jedynie przez karę surową, bo z uwagi na charakter czynu inna kara może nie przynieść

			<p>oczekiwanego rezultatu. Sąd wziął pod uwagę również okoliczność, że oskarżony był już karany. W ocenie Sądu tylko kara 7 lat pozbawienia wolności spełni cele stawiane karze przez ustawę, w tym przede wszystkim sprawi, że po jej odbyciu oskarżony nie powróci na drogę przestępstwa.</p> <p>Wymierzając oskarżonemu karę łączną Sąd kierował się dyrektywami wskazanymi w art. 85a k.k. W ocenie Sądu orzeczona kara łączna w wymiarze 8 lat w wystarczającym stopniu spełnia cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec skazanego i nie było podstaw do orzeczenia kary ani kary surowszej, ani łagodniejszej.</p>
N. Ż.	3	2	<p>Na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego odszkodowanie w kwocie (...)zł. Na kwotę tą składa się wartość pieniędzy i przedmiotów zabranych pokrzywdzonemu w wyniku przestępstwa rozboju. Sąd zasądził na rzecz pokrzywdzonego również zadośćuczynienie w kwocie (...) zł. Pokrzywdzony doznał w wyniku pobicia poważnych obrażeń ciała, stanowiących chorobę realnie zagrażającą życiu i zdaniem Sądu kwota ta</p>

			jest dla niego adekwatną rekompensatą doznanej krzywdy. Wskazać przy tym należy, że dla ustalenia wysokości zadośćuczynienia nie ma znaczenia sytuacja finansowa sprawcy, a jedynie rozmiar cierpień i stopień obrażeń odniesionych przez pokrzywdzonego.
5. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
N. Ż., M. T.	5	1, 4	Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonych wobec oskarżonych odpowiednio kary łącznej pozbawienia wolności i kary pozbawieni wolności Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonych w toku postępowania przyjmując zgodnie z treścią tego przepisu, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.
N. Ż., M. T.	6	1, 2	Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd zwrócił oskarżonym dowody rzeczowe zabezpieczone od nich uznając, że są one zbędne dla postępowania karnego, a nie zachodziły

		przesłanki do orzeczenia ich przypadku.
6. inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił obu oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania o obciążył wydatkami Skarb Państwa dochodząc do przekonania że obciążenie oskarżonych tymi kosztami byłoby dla nich zbyt uciążliwe z uwagi na brak dochodów i brak posiadanego majątku.	
7. Podpis		